

РЕШЕНИЕ № 22

град Перник, 07.02.2011 година

В И М Е Т О Н А Н А Р О Д А

Административен съд, град Перник, касационен състав, в открито съдебно заседание на двадесет и шести януари, две хиляди и единадесета година в състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Игнат Георгиев
ЧЛЕНОВЕ: 1. Стефан Станчев
 2. Емилия Иванова

При секретаря Т.М. и с участието на прокурор Стефанова, като разгледа докладването от председателя Георгиев КНАХД № 204/2010 г., за да се произнесе, взе предвид следното:

Производството е по реда на глава XII от Административнопроцесуалния кодекс.

Образувано е по касационна жалба на А.С.К. *** и ЕГН: *****, против решение N'702/19.11.2010 г. постановено по н.а.х.д. №834 по описа за 2010 г. на Районен съд- Перник. С атакуваното решение е потвърдено наказателно постановление №831 от 13.05.2010 г. , издадено от Началник на сектор "ПГГ¹ към ОД на МВР- Перник, в частта, с която на жалбоподателя, за нарушение на чл.21, ал.1 от ЗДВП и на основание чл. 182, ал.1, т.4 от ЗДВП, са наложени следните административни наказания: "глоба" в размер на 150 лв. и "лишаване от право" да управлява МПС за срок от 1 (един) месец.

В касационната жалба се излагат аргументи за незаконосъобразност на така постановеното решение, поради наличие на касационни основания за отмяна по чл. 348 от НПК, а именно: нарушение на материалния закон и съществено нарушение на процесуални правила, тъй като не са обсъдени всички представени по делото доказателства, както се твърди и липса на мотиви към атакувания съдебен акт. Въз основа на посочените касационни основания от Административен съд- Перник се да отмени обжалваното решение и да се произнесе по същество, като отмени изцяло процесното наказателно постановление.

Касационният жалбоподател, редовно призован не се явява и не изпраща представител. Пред касационната инстанция са депозиран писмени бележки от адв. Любен Личев- процесуален представител на жалбоподателя.

Ответникът по жалбата, ОД на МЗР- Перник, редовно призван, не се явява, не изпраща представител и не изразява становище по жалбата.

Окръжна прокуратура- Перник, чрез прокурор Стефанова, дава заключение, че жалбата е неоснователна VI решението на първоинстанционния съд, като правилно и законосъобразно, следва да бъде оставено в сила.

Касационната жалба е процесуално допустима, подадена в срок и от страна в административнонаказателното производство, поради което се и дължи нейното разглеждане по същество.

Административен съд- Перник, като взе предвид становищата на страните, наведените касационни основания и извърши цялостен преглед за законосъобразност на обжалваното решение по реда на чл. 217 и следващите от АПК, приема за установено от фактическа и правна страна следното:

Районният съд е възприел фактическата обстановка по делото, от данните внесени чрез: показанията на актосъставителя А. Георгиев Георгиев и на свидетел очевидец- Иван Василев Йоргов, доведен от жалбоподателя; АУАН и издаденото въз основа на него НП; заповед на министъра на вътрешните работи за определяне на държавни служители от МВР, които да извършват контролна и админкстративнонаказателна дейност по ЗДВП; протокол от 17.03.2010 г. за преминалите последваща проверка средства за измерване- собственост на ОД на МВР -Перник, изготвен от оправомощена да извършва последваща проверка лаборатория; разпечатка от дата 05.05.2010 г. от техническо средство "Радар- ТК4" 101/329 за регистрирано в 13.30 ч. нарушение.

Пред настоящата инстанция жалбоподателят е представил, като писмени доказателства в подкрепа на твърденията си копие от писмо с изх.№АУ - 1083/19.08.2010 г. издадено от Български институт по метрология (ВКМ,съдържащо извадка от Регистъра на одобрените за използване типове средства за измерване и копие от писмо с изх.№АУ - 1271/14.10.2010 г.отново от БИМ, съдържащо справка относно валидност на Трафик Радар ТК4. Ответната страна не е представила нови писмени доказателства пред касационния съд.

Въз основа на събраните по делото доказателства и след техния анализ районният съд е намерил за безспорно установено, че на 05.05.2010 г. в 13.30 часа в гр. Перник, по ул. „Юрий Гагарин" с посока към кв. „Мошино", при склад за дървен материал „Масок", А. Георгиев управлява МПС- товарен автомобил, със скорост от 88 кт/Ъ. при ограничение от 50 кт/п, валидно за населено място. Нарушението е установено с техническо средство Трафик Радар ТК4 №329, като регистрираните с него данни са показани на водача. Вследствие това на нарушителя е съставен АУАН, въз основа на който е издадено процесното НП.

При така установената фактическа обстановка, на база на представените и събрани по делото доказателства и след обстойният им анализ, Районен съд- Перник е приел, че

последните, преценени поотделно и в съвкупност са непротиворечиви и изясняват всестранно и пълно всички релевантни по делото обстоятелства. Поради тези съображения констатираното в АУАН нарушение на ЗДвП е прието за безспорно установено, а издаденото въз основа на него НП е потвърдено като правилно и законосъобразно, относно установяването и описанието на вмененото на жалбогюдателя административно нарушение.

Настоящият съдебен състав споделя правните изводи на Районен съд- Перник.

В преценката си дали да издаде наказателно постановление административнонаказващият орган се основава на фактическите констатации в акта за установяване на административно нарушение, които при условията на чл. 189, ал. 2 от ЗДвП и в рамките на производството по налагане на административни наказания се считат за верни до доказване на противното. В този смисъл съдът е длъжен, разглеждайки делото по същество, да установи чрез допустимите от закона доказателства дали е извършено административно нарушение и обстоятелствата, при които е извършено.

Съобразно това и съгласно разпоредбата на чл. 53, ад. 2 от ЗАНН нарушението е установено, а нарушителят е идентифициран като негов извършител; извършено е виновно и това е установено по безспорен начин в производството пред наказващия орган и пред съда. А.К. е правоспособен водач по ЗДвП и като такъв, презумптивно следва да познава правилата и ограниченията установени в закона. Жалбоподателят се е движил със скорост надвишаваща с 38 км/ч допустимата максимална. Твърдението, че в АУАН и в НП следва да има словесно описание на нарушението, няма своето нормативно основание- ЗАНН не съдържа такова изискване в нито една своя разпоредба. Прието е, че правилно е ангажирана административнонаказателна отговорност, като при спазване на правилото на чл. 14, ал. 2 от НПК съдът не е допуснал процесуално бездействие в нарушение на разпоредбите на чл. 13 и чл. 107, ал. 2 и ал. 3 от НПК във вр. с чл. 84 от ЗАНН. Затова и наведеното от жалбогюдателя основание за незаконосъобразност на решението на районния съд, относно недостатъчност на доказателствата представени в хода на съдебното следствие пред въззивната инстанция, няма своята обосновка.

Относно твърдението, съдържащо се в писмените бележки представени пред касационния съд от адв. Личев за непригодност на техническото средство, с което е фиксирано нарушението, водещо до незаконосъобразност на НП и на потвърдителното решение на районния съд, като постановено при недостатъчност на доказателствата, настоящата инстанция намира и него за неоснователно. Това се потвърждава именно от доказателствата приложени към писмените бележки. На първо място Трафик Радар ТК4, като одобрен тип средство за измерване е вписан в Регистъра на одобрените за използване типове средства за измерване. Срокът на валидност на одобряване на типа е до

22.04.2007 г. Съгласно разпоредбата на чл. 30, ал. 5 от Закона за измерванията, „когато срокът на валидност на одобрения тип е изтекъл, иамирашите се в употреба средства за измерване, които отговарят на одобрения тип, се считат за одобрен тип". Чл. 43, ал. 1 от същия закон регламентира, че „последваща проверка се извършва на средствата :за измерване в употреба..." и следователно това е формата за контрол на средствата за измерване от одобрен тип, независимо, че е изтекъл срокът на валидност на типа.

Относно второто писмо, приложено като доказателство, в подкрепа на твърдяната в писмените бележки техническа непригодност на радара, следва да се отбележи, че в него (в писмото) е упоменато какво съдържа справката и това изключва възможност последната да се явява валидно доказателство. Описано е, че „справката съдържа информация, относно вписаните в регистъра ... системи за наблюдение и регистрация на пътни нарушения, одобрени през 2009 и 2010 г." Това от своя страна изключва автоматично възможността тук да се съдържа информация относно Трафик Радар ТК4, тъй като последният е одобрен тип, със срок на валидност до 2007 г. , подлежащ на последващи проверки и така няма как да е бил одобрен в годините 2009 и 2010 г.

Съгласно разпоредбата на чл. 189, ал. 7 от ЗДвП „изготвените с технически средства или системи, заснемащи или записващи датата и точния час на нарушението... разпечатки са годно веществено доказателствено средство в административнонаказателния процес". Представената пред въззивната инстанция разпечатка от радара съдържа регистрирана на посочената в АУАН дата и час, скорост от 88 кт/п. Още повече, че при съставяне на АУАН, нарушителят го е подписал без възражения, което без да се явява в тежест на К., удостоверява в известен смисъл, че възражения относно скоростта фиксирана с радара и показана му, последният няма. В хода на съдебното следствие пред районния съд, при дирене на обективната истина, съдът е събрал доказателства, потвърждаващи извършеното административно нарушение, а убедителни такива в обратна посока не са били представени.

Предвид всичко гореизложено, при разглеждането на делото пред настоящата инстанция и извършената служебна проверка на основание чл. 218, ал. 2 от АПК по отношение на валидност, допустимост и съответствие с материалния закон на потвърдителното решение на Районен съд- Перник, не се установиха пороци, които да съставляват касационни основания за неговата отмяна.

Тъй като и настоящата инстанция не стигна до фактически и правни изводи различни от тези на районния съд, то обжалваното решение, като правилно и законосъобразно, следва да бъде оставено в сила.

По изложените съображения, Административен съд- Перник

РЕШИ :

ОСТАВЯ В СИЛА решение № 702/19.11.2010 г. постановено по н. а .х. д. №834 по описа за 2010 г. па Районен съд- Перник, потвърждаващо наказателно постановление №831 от 13.05.2010 г. на Началник на сектор "ПП"¹ към ОД на МВР- Перник, в частта с която на А.С.К.,*** за нарушение на чл.21,ал.1 от ЗДвП и на основание чл. 182,ал.1,т.4 от ЗДвП, са наложени административни наказания "глоба" в размер на 150 лв. и "лишаване от право" да управлява КПС за срок от 1 (един) месец

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ: /П/

ЧЛЕНОВЕ: 1/П/

2. /П/